

Terapevtka **Silva Matos** je napisala knjigo »Utrinki življenja« in ugotavlja:

»Obstajata modrost starčka in modrost otroka«

Silva Matos je diplomirana psihologinja in terapevtka. Svoje življenje posveča ustvarjanju dobrih medčloveških odnosov na vseh področjih. Kot psihologinja je delovala v gospodarstvu, bančništvu ter kot svetovalka za šolsko mladino in izobraževanje odraslih. Sodelovala je pri oblikovanju standardov komuniciranja. Kot voditeljica številnih seminarjev, predavanj, delavnic in tudi kot individualna terapevtka spodbuja ljudi k odkrivanju kreativnih potencialov, jim pomaga pri obvladovanju stisk, svetuje o možnostih za razvoj in vzpostavljanju lepšega in bolj uspešnega ter zdravega načina življenja.

Silva Matos o svojem delu Prva knjiga Silve Matos je Spodbujanje ustvarjalnosti, ki je bolj strokovna in je med drugim služila tudi kot študijsko gradivo za študente pedagogike. »Nič posebnega ni, za leto 1994 pa kar ustrezno z vidika mojega takratnega delovanja na področju izobraževanja vodij oziroma izobraževanja odraslih. Ko bom imela čas, da se lotim te vsebine na nov način, glede na to, kako danes po letih izkušeni delam z ljudmi v stiski in tistimi, ki želijo rasti v svojem življenju, odnosih ... Kljub temu pa mi je všeč, da sem že takrat vključevala humor, pa tudi pozitivni jezik, spodbudne besede, kot pomemben vidik kakovostne medsebojne komunikacije.«

Silva Matos o svoji drugi knjigi pravi naslednje: »Nova knjiga Utrinki življenja je povsem nekaj drugega, je mnogo več o ljudeh, ki so mi blizu, o tistih, ki so pomembno vplivali na moj razvoj, pa tudi o razvoju človeka v smeri prepoznavanja in odprtega udejanjanja individualnega poslanstva v povezavi z ljudmi, vsemi tistimi, ki jih srečujemo na svoji poti. Predlagam, da mojo knjigo Utrinki življenja preberete, pa boste lahko jasno poznali moje stališče do ljudi, različnih generacij. Problemi med generacijami: ne vem, jaz vidim na tem področju veliko izzivov, veliko priložnosti za rast vseh, ne samo nas starejših. Seveda pa smo mi, starejši malo bolj prekaljeni, imamo že nekaj več kilometrine izkušenj. Čeprav pa seveda to samo po sebi ne pomeni, da smo kakorkoli boljši. Vsak ima svoje prednosti in tudi omejitve. Izkušnje iz mojega življenja so bogate, zelo sem hvaležna zanje. Veseli me, da se lahko družim z mladimi, ki mi odpirajo nove svetove, prav tako jim jaz na svoj način omogočam, da se dotikajo mojega. Pri

delu z mladimi v stiski so mi še posebej blizu, na duhovnih vajah za zakonce smo skupaj različne starosti in z besedami ni mogoče razložiti, kakšno bogastvo različnosti, ki nam pomaga, da znamo bolje razločevati bistvo v teh odnosih, si dajemo več upanja, več poguma za medsebojno »kresanje« in razumevanje. Različne generacije so nam pač dane, so del življenja, to je nekaj, česar ne moremo izključiti. Lahko se izoliramo, da s tem tvegamo, da smo ozki in manj realni, dlje od resnice, ki pa nas potem dohiti, včasih na brutalen način, da se na lastni koži soočimo z njo. Meni je zelo dragoceno, da so moji otroci lahko spoznali, da življenje ni samo mladost, da je tudi betežnost, je tudi neki drug svet, iz katerega pa izhajajo, in sčasoma se zavedajo, da so lahko za to hvaležni. Je tudi modrost otroka, je modrost starčka, je volja in moč realizacije le-te v nekem obdobju, če to povežeš, je večji zagon, napredek v vseh nivojih življenja.«

Nikoli ne zahtevam popolnosti od drugih, tudi od sebe ne. Nikoli ne morem pričakovati, da bo človek ob meni tak, kot sem jaz. Nikoli mi ne bo uspelo pridobiti zaupanja

s kritiko in spreminjanjem drugih. Lahko pa razvijam in spodbujam na tisoče načinov, da smo si bližji. Lahko si pomagam z zrcalom duše, lahko imam smeh v očeh.

VPRAŠALNIK

Kaj je za Vas največja nesreča?

Hudo poškodovati ali prizadeti otroka.

Kje bi radi živeli?

Kjer sem, da lahko ponoči poslušam tišino in sem blizu ljudem.

Kaj je za Vas popolna sreča na svetu?

Delovati za sebe in druge v skladu s svojim poslanstvom.

Katere napake najprej odpustite?

Ki se zgodijo po naključju, nerodnosti.

Vaše najljubše zgodovinske osebnosti?

Sokrat, Janez Pavel II., Mahatma Gandhi, Marie Curie, Mati Terezija, J. Plečnik

Vaši najljubši slikarji?

Claude Monet, Ivan Grohar, Rembrandt, Ivana Kobilica

Vaši najljubši skladatelji?

J. S. Bach, Edvard Grieg, Wolfgang A. Mozart, Adi Smolar (kantavtor)

Katere lastnosti najbolj cenite pri ženski?

Funkcionalno ljubezen kot držo v bližnjih in širših odnosih

Katere lastnosti najbolj cenite pri moškem?

Pokončno delovanje za bistvo življenja, prežeto z modrostjo in služenjem

Vaša najljubša zaposlitev?

Izobraževanje odraslih

Vaša najznačilnejša lastnost?

Človekoljubnost

Kdo ali kaj bi radi bili?

Vloga, ki mi omogoča, da si prizadevam za polnost življenja v družinskih in sploh medčloveških odnosih, v prizadevanju za sveto, dobro.

Kaj najbolj cenite pri prijateljih?

Vztrajnost za skupno rast in zvestobo

Vaša največja napaka?

Točnost

Vaše sanje o sreči?

Da bi ljudje brez strahu delali za resnico, doživljali ljubezen in hvaležnost za vse, kar imamo, kar omogoča pot naprej.

Vaši junaki v resničnosti?

Nelson Mandela, Pedro Opeka, Branko Cestnik, dr. Jože Trontelj, Jelka Reichman

Kaj najbolj obsojate?

Sebičnost, mlačnost

Vaša najljubša jed?

Bučice na sto načinov.

Kako preživljate prosti čas?

Med prijatelji, s knjigo, ob glasbi, petju, plesu, raziskovanju sveta

Vaš najljubši kotiček?

Doma ob kaminu, na Pokljuki med smrekami ali na klepetu v kavarni Maximarketa, kjer srečaš skoraj vse ...

Kaj najbolj cenite v domovini?

Domoljubje in odgovorno državljanstvo

Vaša najljubša barva?

Bež ali nežno lila, a navijam tudi za zeleno-modro.

Katere reforme najbolj občudujete?

Vsako, ki vključuje spremembe za dolgoročno dobro ter ljudi angažira - da se zavemo svoje vloge pri tem. Potem nas pred vnuki ne bo nekoč sram. Potreben je napor, tudi posameznikova žrtev, ki daje težo rezultatom.

Kateri naravni dar bi radi imeli?

Želim si preveriti nekatere darove, ki niso imeli dovolj možnosti. Sprašujem se, če sem zakopala svoj smisel za slikanje.

Koga ali kaj bi radi vzeli s seboj na otok?

Moža Milana in pripomočke za pisanje

Vaše trenutno duševno stanje?

Sem v polnem doživljanju življenja, vsega, kar je, tudi bolečega dela, težav. Obenem pa še nikoli ni bilo toliko možnosti za delovanje na vseh dimenzijah življenja. To me veseli, obenem pa se zavedam svoje majhnosti, včasih tudi popolne nemoči. Vedno znova se zavem, da je z menoj večna ljubezen.

Vaše geslo?

Človek je kot izvir, ki nikoli ne usahne!

Silva Matos: Utrinki življenja

Vsebina knjige se dotika odnosov v različnih okoljih, ki vplivajo na naš razvoj in samopodobo, ter vrednot, ki jih sprejemamo v našem življenju. Govori o življenjski vlogi vsakega človeka - odkrivanju resnice o sebi. S prepoznavanjem svoje osebnosti si človek počasi izoblikuje oziroma dopolni svojo samopodobo. Samopodoba pa nastaja v odnosih. Pri tem nas spodbujajo družina, prijatelji, ljudje, ki so nam blizu. Človek, ki ima dobro samopodobo, tudi ob svojih slabostih doživlja pomembnost, dragocenost in skrivnostnost svojega bitja in bivanja. To se predvsem pokaže v težjih življenjskih okoliščinah, pri sprejemanju odgovornosti. Resnično spoznavanje in sprejemanje samega sebe je pravi dar. O hrepenenju, ranljivosti in minljivosti ter o mnogoterih čustvih, ki človeka zaznamujejo, oblikujejo in krepijo, teče beseda v Utrinkih življenja.

300 strani, trda vezava, Mohorjeva Celovec 2012, ISBN: 978-3-7086-0718-4, 24,90 evra